

Wydział Lekarski

KARTA OPISU PRZEDMIOTU

Psychologia ogólna

Nazwa przedmiotu Psychologia ogólna		
Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się egzamin	Blok zajęciowy obowiązkowy do zaliczenia w toku studiów	
Kierunek studiów Dietetyka	Profil studiów praktyczny	Okres Semestr 1
Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność obowiązkowy	
Sposób realizacji i godziny zajęć wykład: 10, seminarium: 10, ćwiczenia: 10	Liczba punktów ECTS 2	
Poziom kształcenia pierwszego stopnia	Forma studiów stacjonarne	Dyscypliny Nauki medyczne
Koordinator przedmiotu	Barbara Józefik	
Prowadzący zajęcia	Barbara Józefik, Aleksandra Tomaszewicz	

Wymagania wstępne i dodatkowe

Obecność na I roku studiów lic. na kierunku dietetyka.

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Dostarczenie wiedzy na temat: Psychologicznych aspektów związanych z prawidłowym rozwojem psychicznym i jego zaburzeniami, Psychologicznych mechanizmów rozwojowych i uwarunkowań radzenia sobie z sytuacjami trudnymi, w tym z chorobą Zaburzeń komunikacji u pacjentów/klientów a współpracą z dietetykiem.
C2	Nabywanie umiejętności nawiązywania kontaktu z pacjentami w zależności od wieku pacjenta, typu problemu psychologicznego, rozpoznawanie typu trudności w komunikacji i nabywanie umiejętności ich rozwiązywania.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	Posiada wiedzę na temat psychologicznych aspektów związanych ze zdrowiem i chorobą, barier w komunikacji między pacjentem/klientem a dietetykiem oraz interakcji społecznych zachodzących na gruncie instytucji medycznych i społecznych w zakresie dietetyki	DET_KPI_W01, DET_KPI_W10
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	opisać podstawowe procesy psychiczne istotne dla rozumienia zachowań człowieka	DET_KPI_U01
U2	przedstawić teorie rozwojowe	DET_KPI_U01
U3	wyodrębnić i opisać podstawowe pojęcia istotne dla teorii osobowości	DET_KPI_U01

U4	rozeznąć znaczenie kontekstu rodzinnego i kulturowego w rozwoju psychicznym	DET_KPI_U05
U5	Potrafi komunikować się z współpartnerami oraz z pacjentami/klientami przy realizacji zadań związanych z wykonywaniem zawodu dietetyka	DET_KPI_U06
U6	Student nabywa umiejętności : w nawiązaniu kontaktu z klientem/ pacjentem: w różnym wieku, o różnym statusie społecznym, różnych możliwościach emocjonalnych i intelektualnych.	DET_KPI_U05
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	Okazuje szacunek wobec pacjentów, oraz przestrzega ich praw . Potrafi współpracować z lekarzem, pielęgniarką i innymi członkami zespołu terapeutycznego dla dobra pacjenta.	DET_KPI_K01, DET_KPI_K02

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Formy prowadzenia zajęć
1.	Psychologia – definicja, działy, kontekst historyczny, zastosowanie w medycynie Psychologiczne teorie rozwoju: - teoria więzi Johna Bowlby’ego - teorie rozwoju psychoseksualnego Teorie osobowości - wprowadzenie, podstawowe pojęcia: tożsamość, rozwój tożsamości, kryzys mechanizmy obronne pojęcia Ja, pojęcie Ja cielesnego poczucie kontroli, mechanizmy obronne motywacje i emocje Patogenetyczne i salutogenetyczne podejście do problematyki zdrowia psychicznego Mechanizmy oddziaływań psychologicznych w wybranych podejściach psychoterapeutycznych	W1, U1, U2, U3	wykład
2.	Paradygmat systemowy w medycynie i w odniesieniu do rodziny Dynamika systemu rodzinnego w kontekście zdrowia i choroby Teorie rozwojowe Problematyka więzi i jej zaburzeń Relacje lekarz -pacjent Rola dietetyka w wybranych chorobach somatycznych Psychologia człowieka chorego somatycznie w: cukrzycy, chorobie nowotworowej, w transplantacji serca, przewlekłej niewydolności nerek	W1, U1, U2, U3, U4, U5, U6	seminarium
3.	Komunikacja interpersonalna Znaczenie kontaktu i informowania	U5, U6, K1	ćwiczenia

Literatura

Obowiązkowa

1. de Barbaro B. (1999) (red.): Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny. Wydawnictwo UJ Kraków, Szczególnie rozdz.: I, II, IV, IX, X Drożdżowicz L (2007): Lekarz a rodzina chorego. W: Bętkowska-Korpała B., Gierowski J.K. (red.): Psychologia Lekarska w leczeniu chorych somatycznie, s. 253 -274
2. Lew-Starowicz Z (1992). Wiek średni: blaski i cienie. PZWL Brzezińska A (2004) Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczka Psychologia rozwojowa. GWP, 525- 528, 533-535, 556-557, 560-568 Mayerscuugh PR Ford M 92001) jak rozmawiać z pacjentem rozdz. 16, s.204-2016) GWP Goldenberg H Goldenberg I (red.) (2006). Terapia Rodzin. Kraków WUJ, s 18-20, 81-85, 225-226.
3. Birch A, Malin T. Psychologia rozwojowa w zarysie. Warszawa PWN, 1997 Tryjarska B.(red.) Bliskość w rodzinie. Więzy w dzieciństwie a zaburzenia w dorosłości. Rozdz.I, II III, IV, V Goodman R, Scott (2000): Psychiatria dzieci i młodzieży. Wyd polskie pod red. J Rabe-Jabłońskiej. Wydawnictwo Medyczne Urban & Partner Wrocław rozdział 27: Więzy nie dające poczucia bezpieczeństwa.
4. Widera _wysoczańska A: Zdrowotne konsekwencje chronicznego urazu doznanego w dzieciństwie. W: Bętkowska-Korpała B., Gierowski J.K. (red.): Psychologia Lekarska w leczeniu chorych somatycznie, s 227-241. Tyszkiewicz-Bandur. Kozmińska B (2009) Relacja lekarz pacjent w kontekście teorii przywiązania. Roczniki Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie, 55, 2, 90-98
5. Widera. Psychologiczne aspekty pacjenta z chorobą nowotworową. W: B. Bętkowska-Korpała, J.K. Gierowski. Psychologia lekarska w leczeniu chorych somatycznie. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego; Kraków 2007, s. 67-82. Zawadzka. Psychologiczne problemy chorych nefrologicznie. W: B. Bętkowska-Korpała, J.K. Gierowski. Psychologia lekarska w leczeniu chorych somatycznie. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego; Kraków 2007, s. 102-117.
6. Ch.L. Sheridan, S.A. Radmacher. Psychologiczne podejścia do cukrzycy. W: Ch.L. Sheridan, S.A. Radmacher. Psychologia zdrowia. Wyzwanie dla biomedycznego modelu zdrowia. Instytut Psychologii Zdrowia; Warszawa 1998, s. 449-459. B. Gulla. Psychologiczne aspekty transplantacji serca. Psychiatria Polska, 2006; t. 40, nr 2, s. 323-334.
7. P. Salmon. Zalecenia klinicystów i respektowanie ich przez pacjentów. W: P. Salmon. Psychologia w medycynie. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne; Gdańsk 2002, s. 125-138. Peter Salmon. Wzmacnianie pacjenta: informacja, wybór i kontrola. W: P. Salmon. Psychologia w medycynie. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne; Gdańsk 2002, s. 155-175.
8. Stangierska I., Horst Sikorska W. (2007):Ogólne zasady komunikacji między pacjentem a lekarzem Via Medica, ISSN 1889-3590. M. Gawroń. Empatia i jej znaczenie dla relacji lekarz-pacjent. W: G. Dolińska-Zygmunt (red.). Podstawy psychologii zdrowia. Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego; Wrocław 2001, s.283-288.
9. M. Tyszkiewicz-Bandur, Beata Kozmińska. Relacja lekarz-pacjent w kontekście teorii przywiązania. Annales Academie Medicae Stetinensis. Roczniki Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie. 2009, 55 (2), s. 90-98. Treger B . (2013): Teoria przywiązania- fragment pracy doktorskiej. UJ CM
10. Orwid M. Rozwój i specyfika psychiatrii dzieci i młodzieży w Psychiatria dzieci i młodzieży w Praktyce klinicznej. (s.22-28). Warszawa PZWL Bardziejewska M (2004) Okres dojrzewania – szanse rozwoju. Remedium 11 (129), 4-5 oraz Hejmowski Sz Okres dojrzewania – zagrożenia rozwoju, Remedium 1, (131) 4-5 teksty dostępne w Brzezińska A., Appelt K, Hejmowski, sz, Jabłoński S, Smyskowski B, Wokjciechowska J, Ziółkowska B: Portrety psychologiczne człowieka – sznase i zagrożenia rozwoju.
11. Solecka D (2007). Dziecko chore somatycznie w B. Bętkowska -Korpała, JK Gierowski Psychologia lekarska s. 17-33 , Kraków. WUJ Turkot A (2007) Psychologiczna problematyka człowieka w podeszłym wieku somatycznie w B. Bętkowska -Korpała, JK Gierowski Psychologia lekarska (s.225-241), Kraków. WUJ

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

Analiza przypadków, Analiza tekstów, Ćwiczenia, Dyskusja, Film dydaktyczny, Praca w grupie, Seminarium, Wykład, Wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin pisemny	uzyskania pozytywnej oceny z egzaminu przeprowadzonego w formie testu z treści wykładowych, seminaryjnych poprzez otrzymanie powyżej 60% prawidłowych odpowiedzi

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	zaliczenie pisemne	zaliczenia seminariów i ćwiczeń na podstawie - obecności na seminariach i ćwiczeniach (dopuszczalna 1 nieobecność) - aktywnego udział w seminariach i ćwiczeniach – referowania diskutowanych tematów - opracowania referatu.
ćwiczenia	obserwacja pracy studenta, projekt	zaliczenia seminariów i ćwiczeń na podstawie - obecności na seminariach i ćwiczeniach (dopuszczalna 1 nieobecność) - aktywnego udział w seminariach i ćwiczeniach – referowania diskutowanych tematów - opracowania referatu.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	10
seminarium	10
ćwiczenia	10
przygotowanie do ćwiczeń	10
przygotowanie do egzaminu	10
przygotowanie prezentacji multimedialnej	5
zbieranie informacji do zadanej pracy	5
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 60
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30
Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym	Liczba godzin 10

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia			
	egzamin pisemny	zaliczenie pisemne	obserwacja pracy studenta	projekt
W1	x	x	x	
U1	x	x	x	x
U2	x	x	x	x
U3	x	x	x	x
U4	x	x	x	x
U5			x	x
U6			x	x
K1			x	x

Kierunkowe efekty uczenia się

Kod	Treść
DET_KPI_K01	Absolwent jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy oraz informacji pochodzących z różnych źródeł, poszukiwania rozwiązań problemów w oparciu o rzetelną wiedzę naukową i opinie ekspertów
DET_KPI_K02	Absolwent jest gotów do samodzielnego podejmowania decyzji zawodowych, przyjmowania odpowiedzialności za skutki swoich decyzji
DET_KPI_U01	Absolwent potrafi wykorzystywać zaawansowaną wiedzę teoretyczną w celu rozwiązywania złożonych problemów w praktyce dietetyka, dokonywać krytycznej oceny i wyboru informacji i odpowiednich źródeł tych informacji i na tej podstawie formułować wnioski pozwalające na rozwiązanie problemów praktycznych
DET_KPI_U05	Absolwent potrafi skutecznie komunikować się z pacjentami/klientami, współpracownikami oraz ekspertami, przedstawić swoje opinie i sądy oraz wiedzę z wykorzystaniem terminologii specjalistycznej, podjąć dyskusję na tematy związane z dietetyką oraz porozumieć się z przedstawicielami innych dyscyplin
DET_KPI_U06	Absolwent potrafi organizować swoją pracę indywidualną oraz podejmować skuteczną współpracę w zespołach, w tym zespołach interdyscyplinarnych
DET_KPI_W01	Absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu: fakty, teorie, metody oraz mechanizmy i zależności dotyczące żywienia człowieka, jego uwarunkowań (biologicznych, fizycznych, chemicznych, społecznych) oraz zależności pomiędzy żywieniem a zdrowiem jednostki i populacji; również z zakresu patomechanizmów wpływających na trawienie, wchłanianie i metabolizm składników odżywczych
DET_KPI_W10	Absolwent zna i rozumie zasady skutecznej komunikacji i przekazywania informacji